

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2010-03-09
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
T 14513-08

PARTER

KÄRANDE

Diskrimineringsombudsmannen
Box 3686
103 59 Stockholm

Ombud: Jur. kand. Anders Wilhelmsson
Adress som ovan

SVARANDE

Media Markt Göteborg-Högsbo TV-Hifi-Elektro AB, 556690-4818
Invernessvägen 2
182 76 Stocksund

Ombud: Advokat Christina Malm
Jonas Bergh Advokatbyrå AB
Box 7208
103 88 Stockholm

Ombud: Linda Olsson Sjöström
Ashurst Advokatbyrå AB
Box 55564
102 04 Stockholm

DOMSLUT

1. Käromålet ogillas.
 2. Diskrimineringsombudsmannen ska ersätta Media Markt Göteborg-Högsbo TV-Hifi-Elektro AB för dess rättegångskostnader med 303 591 kr, varav 300 000 kr avser ombudsarvode och 3 591 kr avser utlägg, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från denna dag till dess betalning sker.
-

Dok.Id 784787

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Scheelegatan 7	08-561 652 70	08-561 650 03	måndag – fredag 09:00-12:00 13:00-15:00
		E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se www.stockholmstingsratt.se		

BAKGRUND

I målet är följande ostridigt. [REDACTED] kommer från Sri Lanka och har mörk hudfärg. Den 26 oktober 2006 invigdes varuhuset Media Markt Göteborg-Högsbo TV-Hifi-Elektro AB (nedan Media Markt) i Västra Frölunda. [REDACTED] besökte varuhuset tillsammans med några vänner sent på eftermiddagen. När han stod och tittade på en kamera tillhörig Media Markt greps han av väktare från vaktbolaget Nova Protection AB (nedan Nova). Media Markt hade anlitat Nova för bevakning av varuhuset. Väktarna förde honom till ett övervakningsrum där han upplystes om varför han hade gripits. Väktarna ombad [REDACTED] att visa legitimation och påbörjade att skyddsvisitera honom. [REDACTED] hölls kvar i ungefär en timme. Efter diskussion gick väktarna, i kontakt med polisen och i samråd med Media Markts varuhuschef, med på att släppa [REDACTED] under förutsättning att han betalade för kameran. [REDACTED] betalade för kameran och släpptes.

[REDACTED] polisanmälde sedermera väktarna för olaga diskriminering, olaga frihetsberövande och misshandel. Åklagare Håkan Johansson lade ned förundersökningen.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Diskrimineringsombudsmannen (DO) har yrkat att tingsrätten ska förplikta Media Markt att utge skadestånd till [REDACTED] med 80 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 oktober 2008 till dess betalning sker.

Media Markt har bestritt yrkandet men vitsordat ränteyrkandet som skäligt i och för sig.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

BEVISNING

DO har som muntlig bevisning åberopat förhör under sanningsförsäkran med [REDACTED] samt vittnesförhör med [REDACTED] och Håkan Johansson.

Media Markt har som skriftlig bevisning åberopat DO:s minnesanteckningar från överläggning med Nova, en skriftlig redogörelse avseende vilka personer som Nova har gripit på Media Markt och ett brev från [REDACTED]. Som muntlig bevisning har Media Markt åberopat vittnesförhör med [REDACTED].

Båda parter har åberopat syn på en kamera av aktuellt märke med tillhörande förpackning.

GRUNDER**DO**

Media Markt har missgynnat [REDACTED] då han besökte Media Markt som kund. Missgynnandet har bestått i att butikens väktare utan sakligt skäl har gripit tag i [REDACTED] med våld fört honom till ett rum, visiterat honom, hållit honom instängd och anklagat honom för brott. En person med svenskt utseende som hade befunnit sig i en motsvarande situation skulle inte ha blivit utsatt för en sådan behandling. Behandlingen av [REDACTED] har helt eller delvis varit grundad på hans invandrabakgrund och mörka hudfärg och har alltså haft samband med hans etniska tillhörighet. Media Markts behandling och bemötande av [REDACTED] har inneburit obehag på ett sådant sätt att hans värdighet har blivit kränkt.

Genom sitt agerande har Media Markt utsatt [REDACTED] för direkt etnisk diskriminering i strid med 9 § jämfört med 3 § 1 p. lagen (2003:307) om förbud mot etnisk diskriminering (nedan diskrimineringslagen). På grund av detta ska Media Markt utges skadestånd till [REDACTED] för den kränkning som diskrimineringen har inneburit enligt 16 § samma lag.

Media Markt

I första hand har Media Markt bestritt käromålet eftersom Media Markt inte är rätt svarandepart. Det var anställda hos vaktbolaget Nova som handhade gripandet av [REDACTED] [REDACTED] Nova är en från Media Markt fristående uppdragstagare och Media Markt är därför inte ansvarig för Novas agerande.

I andra hand har Media Markt bestritt käromålet eftersom [REDACTED] inte har utsatts för diskriminering i strid med diskrimineringslagen. Det saknas samband mellan Novas gripande av [REDACTED] och dennes etniska bakgrund. [REDACTED] har därför inte rätt till skadestånd enligt diskrimineringslagen.

UTVECKLING AV TALAN**DO**

DO har till utveckling av sin talan i huvudsak anfört följande. [REDACTED] besökte Media Markt tillsammans med vänner, bl.a. [REDACTED] för att köpa en kamera han hade sett på annons. När han kom in i varuhuset uppmärksammade hans vän honom på en kamera som såldes för 99 kr. Det var inte den kamera han var intresserad av att köpa men eftersom priset var lågt blev han nyfiken på om det var en riktig kamera eller en leksakskamera. Kameran låg i en plastförpackning som i sin tur låg i en kartong. Kartongen var inte förseglad och han öppnade locket för att titta på kameran. Han skadade därvid varken förpackningen eller kameran. Plötsligt ingrep fyra väktare mot honom, två väktare grep tag om hans armar och en om hans nacke. Ingen förklarade för honom varför han greps utan väktarna släpade honom inför hans vänner och övriga kunder till ett övervakningsrum. I övervakningsrummet visiterade de honom och anklagade honom för skadegörelse. Väktarna informerade honom om att det i Europa var ett brott att öppna en förpackning på det sätt som han hade gjort. Efter drygt 30 minuters väntetid förklarade väktarna för honom att de kunde släppa honom om han betalade för kameran. [REDACTED] var inte intresserad av kameran men bestämde sig till slut för att köpa den bara för att bli släppt. Väktarna följde honom till kassorna där

han betalade för kameran. Därefter släpptes han. [REDACTED] hade då varit frihetsberövad i nästan en timme.

[REDACTED] kände sig chockad, förödmjukad och förnedrad av det som inträffat. Han var övertygad om att en man med svenskt utseende inte skulle ha utsatts för samma beteende och vände sig därför till Amnesty International. Han polisanmälde även händelsen.

DO har när det gäller partsfrågan pläderingsvis anfört följande. Diskrimineringslagen är tillämplig i förhållande till den person som tillhandahåller varor eller tjänster till allmänheten. I förevarande fall var det Media Markt och inte Nova som tillhandahöll varor till allmänheten. Det är vanligt att butiker anlitar utomstående vaktbolag för att sköta övervakningen av butiken. För kunden framstår emellertid all personal i butiken som företrädare för butiken. Så var även fallet i förevarande situation. [REDACTED] uppfattade Media Markt och Nova som en enhet och som att väktarna agerade som företrädare för Media Markt. Media Markt hade även ett bestämmande inflytande över väktarna då exempelvis beslutet att släppa [REDACTED] fattades av Media Markts varuhuschef.

Nova har sedermera likviderats och gått i konkurs.

Media Markt

Den aktuella dagen invigdes Media Markt i Högsbo och det var mycket folk i varuhuset. Media Markt hade anlitat bevakningsföretaget Nova för bevakningen av varuhuset. Nova är ett från Media Markt fristående företag och Media Markt hade instruerat Nova att ingripa mot personer som kunde misstänkas för brott. Enligt Media Markts instruktioner skulle Nova utföra uppdraget på ett korrekt sätt med iakttagande av gällande lagar och regler. Nova agerade också helt i enlighet med Media Markts instruktioner. Novas väktare var klädda i svarta kostymer med Novas logotyp på höger och ett väktarmärke på vänster ärm samt var försedda med väktarbricka och foto-id. Media

Markts anställda bar röda tröjor och svarta byxor. De båda bolagens anställdas kläder skiljde sig tydligt från varandra.

██████████ arbetade den aktuella dagen som uniformerad väktare i Media Markts varuhus. I slutet på eftermiddagen befann han sig i övervakningsrummet. På en av övervakningsskärmarna såg ██████████ hur en person, som senare skulle visa sig vara ██████████ stod vid en korg med kameror och bröt upp en förpackning med en kamera i. Det är ett förhållandevis vanligt förekommande tillvägagångssätt vid stöld att en varas förpackning öppnas, varan plockas ut och den tomma förpackningen lämnas kvar i varuhuset. Produktlarmet, som ligger i förpackningen, kan därigenom avlägsnas. Mot bakgrund av vad ██████████ såg misstänkte han att ██████████ hade gjort sig skyldig till skadegörelse och han beslöt därför för att gå ut i butiken och gripa ██████████ på bar gärning. Vid gripandet anslöt ytterligare en av Novas väktare. ██████████ informerade ██████████ om att han var gripen misstänkt för skadegörelse. Han la sin arm på ██████████ överarm och uppmanade honom att följa med. Eftersom ██████████ gjorde visst motstånd använde ██████████ och hans kollega ett s.k. transportgrepp på ██████████ när de förde denne till övervakningsrummet. Inne i övervakningsrummet framkom det att ██████████ inte förstod svenska. Den fortsatta konversationen skedde därför på engelska och ██████████ upplyste ██████████ om att han hade blivit gripen och skälen för gripandet. Därefter påbörjade väktarna en sedvanlig skyddsvisitation på ██████████ ██████████ ringde sedan till polisen och rapporterade händelsen. Han informerade ██████████ om att polisen skulle komma till platsen.

██████████ försökte därefter hitta en lösning på situationen som innebar att han skulle slippa polisanmäla ██████████ ställde sig positiv till en sådan uppgörelse och ██████████ kontaktade därför Media Markts varuhuschef. De kom överens om att ██████████ om han betalade för kameran, skulle försättas på fri fot och att ingen polisanmälan skulle göras mot honom. ██████████ betalade för kameran vid kassorna och släpptes därefter på fri fot. ██████████ informerade ██████████

██████████ om att han var välkommen att fortsätta sitt besök i varuhuset, men ██████████
██████████ avböjde det.

Från det att ██████████ blev gripen till dess han betalade för kameran och släpptes på fri fot förflöt ca 30 minuter. Under tiden i övervakningsrummet framförde ██████████ ██████████ klagomål på den behandling han hade fått utstå. Han upprepade vid ett flertal tillfällen att han inte var någon tjuv och frågade om skälet till att han var misstänkt var hans hudfärg och utländska härkomst. ██████████ upplyste ██████████ om att det fanns laglig grund för gripandet och att det inte hade något med hans hudfärg att göra. På grund av de diskussioner som uppstod kring detta och eftersom ██████████ inte ville lämna sitt namn eller visa sin legitimation blev tiden under vilken ██████████ hölls kvar i övervakningsrummet förhållandevis lång. Den var dock inte osedvanligt lång.

Den aktuella kameran låg väl synlig i en genomskinlig förpackning. Det gick även att i viss utsträckning känna på kameran genom förpackningen. Media Markts förpackningar brukar vara förseglade och det brukar finnas ett demonstrationsexemplar tillgängligt för kunderna så att de kan titta på varan. Han kan inte uttala sig om hur det förhållit sig i just det aktuella fallet.

DOMSKÄL

Allmänt

Tingsrätten noterar inledningsvis följande. Den 1 januari 2009 trädde en ny diskrimineringslag (2008:567) i kraft. Den aktuella händelsen ägde rum i oktober 2006. Prövningen i detta mål ska därför enligt övergångsbestämmelserna i den nya lagen ske enligt den tidigare diskrimineringslagen (2003:307). Om inget annat anges avser de hänvisningar som tingsrätten i det följande gör till diskrimineringslagen 2003 års diskrimineringslag.

De frågor som tingsrätten har att pröva i målet är om Media Markt enligt diskrimineringslagen kan bli skadeståndsskyldigt för ett agerande som får tillskrivas en anställd

hos Media Markts uppdragstagare Nova samt om [REDACTED] har diskriminerats på sådant sätt som stadgas i diskrimineringslagen. Tingsrätten har för avsikt att pröva båda dessa frågor, oavsett vilken slutsats tingsrätten kommer till i den fråga som prövas först.

Vem är skadeståndsskyldig enligt diskrimineringslagen?

Den som diskriminerar någon på ett sätt som är förbjudet enligt diskrimineringslagen är enligt 16 § diskrimineringslagen skyldig att betala skadestånd för den kränkning som diskrimineringen innebär.

Det är i målet ostridigt att det var väktare anställda av Nova som genomförde gripandet av [REDACTED] samt att Nova är en från Media Markt fristående uppdragstagare. Diskrimineringslagen innehåller i 16 § en uttrycklig bestämmelse om principalansvar innebärande att om en arbetstagare diskriminerar någon ska skadeståndet betalas av den som har arbetstagaren i sin tjänst. Av lagtextens ordalydelse framgår inte att motsvarande ansvar ska gälla för en uppdragsgivare för det fall en anställd hos uppdragsgivaren gör sig skyldig till diskriminering. Inte heller någon annanstans i diskrimineringslagen finns en sådan bestämmelse. I förarbetena till diskrimineringslagen anges i och för sig att ansvaret för en icke-diskriminerande hantering inom en verksamhet som drivs av en juridisk person bör ligga hos den som ansvarar för verksamheten (prop. 2002/03:65 s. 160 f.). I övrigt innehåller förarbetena inte något som kan tjäna till ledning för domstolens bedömning.

Bengtsson har i uppsatsen *Diskriminering och allmänna skadeståndsprinciper* berört frågan om ansvar för en uppdragstagare (Bertil Bengtsson i Vänbok till Axel Adlercreutz, 2007, s. 43). Han konstaterar att diskrimineringslagen saknar uttryckliga bestämmelser som reglerar uppdragsgivarens ansvar i sådana fall och att den skadelidande istället är hänvisad till att kräva skadestånd av uppdragsgivaren. I förarbetena till den diskrimineringslag som trädde i kraft den 1 januari 2009 har problematiken kring uppdragsgivarens skadeståndsansvar belysts (prop. 2007/08:95 s. 242 f.). Det konstateras att det är förhållandevis vanligt förekommande att företag, som tillhandahåller va-

ror eller tjänster till allmänheten, anlitar exempelvis entrévärdar eller butikskontrollanter som är anställda av fristående uppdragstagare. Eftersom de anlidade bolagen inte tillhandahåller en vara eller en tjänst till allmänheten kan en skadeståndstalan enligt diskrimineringslagen inte riktas direkt mot de bolagen. Det konstateras vidare att frågan om uppdragsgivarens ansvar i sådana fall varken regleras uttryckligen i 2003 års diskrimineringslag eller på ett tydligt sätt berörs i lagens förarbeten och att det därför ligger närmast till hands att diskrimineringsförbuden i 2003 års lag inte är tillämpliga i situationer där en anställd hos en självständig uppdragstagare gör sig skyldig till diskriminering. Den nya diskrimineringslagen innehåller därför en uttrycklig bestämmelse i 2 kap. 12 § 2 st. enligt vilken den som i förhållande till allmänheten företräder den som tillhandahåller en vara eller en tjänst ska likställas med denne. I förarbetena anges att den valda formuleringen just tar sikte på entrévärdar, butikskontrollanter och liknande som är anställda hos en självständig uppdragstagare och att talan i ett diskrimineringsmål härigenom kan riktas mot uppdragsgivaren, d.v.s. exempelvis ägaren av en restaurang eller en butik.

Av det ovan sagda framgår att utrymmet att enligt 2003 års diskrimineringslag hålla en uppdragsgivare ansvarig för diskriminering som en anställd hos en självständig uppdragstagare gör sig skyldig till torde vara mycket begränsat. I sammanhanget bör nämnas att Svea hovrätt har nyligen prövat frågan om en uppdragsgivares skadeståndsansvar enligt 2003 års diskrimineringslag (se Svea hovrätt, dom i mål T 836-09, målet har inte vunnit laga kraft än). Målet avsåg diskriminering i samband med anordnande av nattklubbverksamhet på ett hotell. DO yrkade att hotellet skulle betala skadestånd för diskriminering som en entrévärd, som var anställd hos en självständig uppdragstagare till hotellet, påstods ha gjort sig skyldig till. Av utredningen i målet framgick att samarbetet mellan hotellet och uppdragstagaren hade varit ingående, att båda parterna hade varit involverade i nattklubsverksamheten samt att båda bolagen hade haft personal som arbetade vid insläppet. Mot denna bakgrund ansåg hovrätten att hotellet och den självständiga uppdragstagaren hade bedrivit nattklubsverksamheten gemensamt och att hotellet därför kunde hållas ansvarigt för entrévärdens agerande.

Inget som har framkommit i förevarande mål tyder på att Media Markt och Nova skulle ha bedrivit verksamheten gemensamt på ett motsvarande sätt. Det har inte heller påståtts att så varit fallet. Hovrättens bedömning i ovan nämnda mål saknar därför bäring på förevarande fall.

Frågan är då om Media Markt kan hållas ansvarigt för väktarens agerande enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer. Huvudregeln är att en uppdragsgivare inte ansvarar för den anlitade uppdragstagaren eller dess anställdas vållande (se Hellner, Radetzki, Skadeståndsrätt, åttonde upplagan, 2010, s. 165 ff.). Undantag från huvudregeln kan enligt författarna göras t.ex. i de särskilda fall där det finns skäl att förstärka den skadelidandes skydd. Enligt författarna ska den närmast åtkomliga parten inte kunna hänvisa den skadelidande till att kräva en mindre åtkomlig eller svåridentifierbar skadevållare.

DO har anfört att det inte hade varit möjligt för DO att angripa den skadevållande parten Nova eftersom bolaget hade trätt i likvidation och därefter gått i konkurs. Det har i målet framkommit att Nova gick i likvidation i augusti 2008, d.v.s. nästan två år efter det att den skadevållande handlingen hade begåtts, och att bolaget sedermera gick i konkurs. I övrigt har inget framkommit som tyder på att Nova skulle ha varit ett oseriöst företag eller att Media Markt skulle ha anlitat Nova endast för att undkomma sitt ansvar enligt diskrimineringslagen. Enbart det förhållandet att Nova gick i likvidation och senare i konkurs förhållandevis lång tid efter den påstådda diskriminerande handlingen är enligt tingsrättens bedömning inte tillräckligt för att Nova ska anses ha varit svåråtkomligt eller svåridentifierbart. Inte heller allmänna skadeståndsrättsliga principer ger således utrymme att ålägga Media Markt skadeståndsansvar för den diskriminering den av Nova anställde väktaren påstås ha gjort sig skyldig till.

Sammanfattningsvis finner tingsrätten inte att det är styrkt att någon person som Media Markt ansvarar för har agerat mot [REDACTED] på ett sätt som skulle kunna bedömas som diskriminerande. Käromålet bör därför ogillas redan av denna anledning. I enligt

het med vad som anförts inledningsvis kommer tingsrätten i det följande dock även att pröva frågan om diskriminering har förekommit.

Har diskriminering förekommit?

Enligt 9 § diskrimineringslagen är diskriminering som har samband med, såvitt nu är av intresse, etnisk tillhörighet förbjuden vid yrkesmässigt tillhandahållande av varor och tjänster till allmänheten. Det är ostridigt i målet att Media Markt har tillhandahållit varor till allmänheten och därför omfattas av diskrimineringslagens förbud mot diskriminering.

I 21 § diskrimineringslagen finns en särskild bestämmelse angående bevisbördan i mål om diskriminering. Om den som anser sig ha blivit diskriminerad visar omständighet som ger anledning till att anta att han eller hon blivit diskriminerad, är det svaranden som ska visa att diskriminering inte har förekommit. I ett första steg har således DO att göra det antagligt att diskriminering förekommit.

DO har i målet gjort gällande att Media Markt har utsatt [REDACTED] för direkt diskriminering enligt 3 § 1 p. diskrimineringslagen. I förarbetena till diskrimineringslagen anförts att begreppet direkt diskriminering är uppbyggt kring uttrycken *missgynnande*, *jämförelse* och *orsakssamband* (se prop. 2002/03:65, s. 86-90).

Vad gäller begreppet missgynnande har anförts att en behandling får anses vara missgynnande om den medför skada eller är till nackdel för den enskilde. Det anförts vidare att det som typiskt sett är förenat med faktisk förlust, obehag eller liknande är missgynnade (a. prop. s. 87). I målet är ostridigt att [REDACTED] greps misstänkt för skadegörelse och därefter var frihetsberövad i mellan 30 minuter och en timme. Ett gripande och ett frihetsberövande får typiskt sett anses som en sådan behandling som är förenad med obehag och medför skada för den enskilde. [REDACTED] har därför missgynnats då väktarna grep och frihetsberövade honom.

För att avgöra huruvida ett missgynnande kan ha utgjort diskriminering anges i förarbetena att det ska göras en jämförelse mellan hur den person som påstås ha blivit diskriminerad har behandlats och hur någon annan person behandlas, har blivit behandlad eller skulle ha behandlats. Utgångspunkten är bl.a. den att alla – oavsett personliga egenskaper – ska ha rätt att inte bli bemötta på ett diskriminerande sätt. Det anförs vidare att en jämförelse, i brist på en verklig person att jämföra med, kan göras med en tänkt jämförelseperson. Endast om jämförelsen visar en avvikelse från hur någon annan person som befinner sig i en jämförbar situation behandlas kan behandlingen bedömas som diskriminering (a. prop. s. 87 f.).

DO har helt kort gjort gällande att det vid en hypotetisk jämförelse med en person med mer svenskt utseende kan konstateras att väktarna inte skulle ha agerat på motsvarande sätt mot en person med mer svenskt utseende. Media Markt har bestritt att så skulle ha varit fallet.

Utgångspunkten för tingsrättens bedömning blir själva händelseförloppet. Tingsrätten konstaterar att parterna i det stora hela synes vara överens om vad som hänt. Av förhören med [REDACTED] och [REDACTED] framgår dock att de upplevt vissa omständigheter på olika sätt. De har bl.a. olika uppfattning om vad [REDACTED] egentligen gjorde med kameran. [REDACTED] har uppgett att förpackningen inte var förseglad och att han endast öppnade locket på kameran för att titta på den men inte plockade upp den ur förpackningen. [REDACTED] har uppgett att han såg hur [REDACTED] plockade ut kameran ur förpackningen. I målet har inget framkommit som tyder på att [REDACTED] förstörde förpackning eller kameran och det framstår därför som osannolikt att [REDACTED] faktiskt hade gjort sig skyldig till skadegörelse när han greps. Mot denna bakgrund anser tingsrätten att beslutet att gripa [REDACTED] framstår som omotiverat. Det är också förståeligt att [REDACTED] upplevde gripandet som felaktigt och kränkande. Enbart dessa förhållande räcker dock inte för att det ska anses ha gjorts antagligt att [REDACTED] har behandlats sämre än en person med ett mer svenskt utseende skulle ha gjorts i en jämförbar situation. Inte heller vad som i övrigt framkommit avseende hur själva gripandet gick till ger anledning att tro att [REDACTED]

■■■■■ behandlades på ett sämre sätt än hur personer som grips misstänkta för brott vanligtvis behandlas.

Sammantaget finner tingsrätten att gripandet och frihetsberövandet således har inneburit att ■■■■■ i sig missgynnats. DO har dock inte gjort det antagligt att ■■■■■ ■■■■■ behandlats på ett sätt som avviker från hur personer med svenskt utseende i jämförbara situationer skulle ha behandlats. Följaktligen har DO inte gjort det antagligt att någon diskriminering förekommit i förevarande fall. Käromålet ska därför ogillas även på denna grund.

Rättegångskostnader

När det gäller rättegångskostnader har Media Markt vunnit målet i sin helhet. DO ska därför förpliktas att ersätta Media Markts rättegångskostnader. DO har överlämnat åt rätten att pröva skäligheten av de rättegångskostnader som Media Markt begär ersättning för.

Enligt 18 kap. 8 § rättegångsbalken ska ersättning för rättegångskostnad fullt motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande jämte arvode till ombud, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt. Media Markt har yrkat ersättning för ombudsarvode med 469 769 kr. Visserligen påbörjades kontakten mellan parterna redan innan stämningsansökan i målet lämnades in den 23 oktober 2008. Tvistefrågorna i målet har dock inte varit särskilt komplicerade och har endast avkrävt ett mindre antal inlagor och en muntlig förberedelse. Naturligtvis har målet varit av stor betydelse för Media Markt som haft fog för att lägga ner extra tid och resurser i målet, men även med beaktande av detta kan det höga beloppet som yrkas inte motiveras som skäligen påkallat. Tingsrätten anser att ett arvode om 300 000 kr framstår som skäligt. Till detta kommer utlägg om 3 591 kr. Sammanlagt ska DO ersätta Media Markt med 303 591 kr.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2010-03-09

T 14513-08

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga (DV 401)

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha inkommit till tingsrätten senast den 30 mars 2010. Prövningstillstånd krävs.

Som ovan

Jakob Hedenmo

Nils Lidbom

Anna Schildknecht

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I TVISTEMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen.

Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten. Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Har en omständighet eller ett bevis som åberopas i hovrätten inte lagts fram tidigare, ska klaganden i mål där förlikning om saken är tillåten förklara anledningen till varför omständigheten eller beviset inte åberopats i tingsrätten. Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att motparten ska infinna sig personligen vid huvudförhandling i hovrätten.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.